

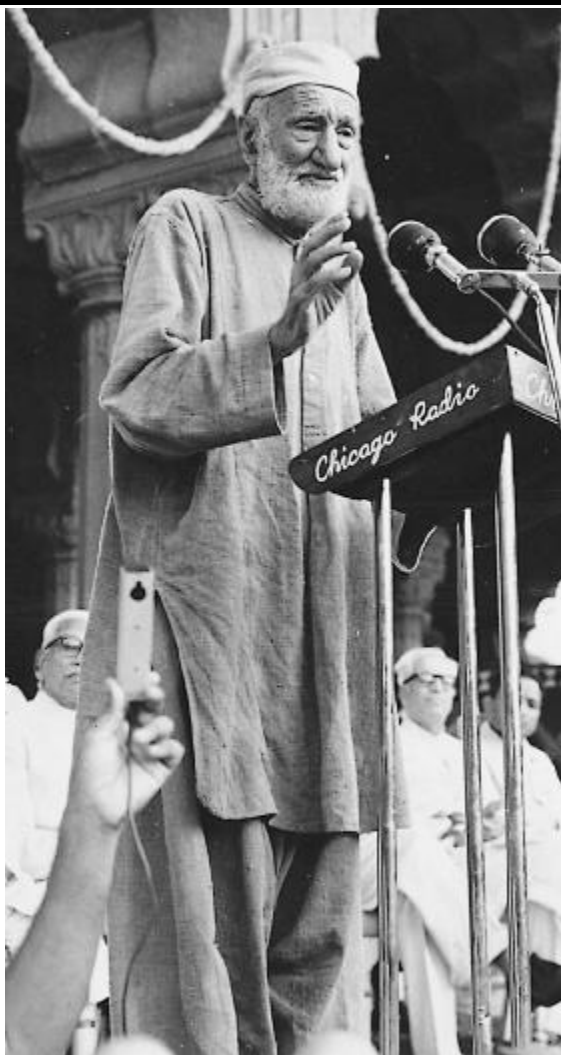
د نوان شهر (ایبټ آباد) په خدائي خدمتگار کیمپ کښې

د فخر افغان ورومبې تقریر

پښتون 1940

ورورولي څنگه جوړه شوه؟ ولې جوړه شوه؟ او کله جوړه شوه؟ هسې خو د دې تحریک بنیاد په اکتوبر 1929 کښې اېښی شوی و. مگر څه وخت چې مونږ په دسمبر 1929 کښې د کانگریس کالیزې جلسې له لاهور ته لاړو نو هلته مونږ ولیدل چې بېشماره ځلمي په خاص تنظیم کښې راغلي وو او د قوم د خدمت دپاره ئې ملا تړلې وه. یواځې ځلمي نه، بلکې ډېرې زنانې د عمل مېدان ته راوتې وې. نو مونږ د سرحد پښتانه څوک چې دغې جلسې ته تللي

وو، د دې نه ډېر زیات متاثر شو او مونږ محسوسه کړه چې د نورو قومونو نارینه خو پرېږده چې زنانو

ورویو! تاسو ته به دا خبره معلومه وي چې دا مونږ چې د مختلفو علاقو پښتانه دلته راجمع شوي یو، دا د څه غرض او څه مطلب دپاره راجمع شوي یو؟ او د څه مقصد دپاره مونږ تاسو له تکلیف درکړې دے او تاسو چې مونږ په دې کیمپ کښې رایوځائې کړي یی، دا ولې؟ د دې دپاره زه دا ضروري گڼم چې تاسو په دې حقیقت خبردار کړم او تاسو د دې موقعې نه فائدې وچتې کړئ. او ورئ دا کیمپ مونږ د دې غرض دپاره لگولے دے چې په دې کیمپ کښې مونږ د خپلې اصلاح او کمزورو لري کولو کوشش وکړو او د کومې ذمه داری دپاره چې مونږ ملاتړلې ده، د هغې په حقیقت

ځان خبردار کړو. اول زه مناسب گڼم چې تاسو په دې خبره پوه کړم چې زمونږ دا د خدائي خدمتگاری.

په دې کښې دا خلبړو د خدائے سره وعده کوو چې مونږ به د خدائے خدمت کوو. لېکن تاسو په دې خبردار شئ چې خدائے ته د خدمت هيڅ ضرورت نشته، د هغه خدمت د هغه د مخلوق خدمت دے. نو هر څوک چې ځان ته خدائي خدمتگار وائي هغه به ځان د خدائے د مخلوق خدمتگار گڼي، په دې خبره زه هم تاسو پوهول غواړم چې يواځې پښتون يا مسلمان د خدائے مخلوق نه دے، بلکې چې په دنيا

کښې تاسو دا څومره قومونه وينئ، دا ټول د خدائے پېداوښت او مخلوق دے او د دې ټولو خدمت چې څومره زمونږ نه کېدے شي په مونږ

فرض او لازم دے. زه ستاسو په خدمت کښې عرض کوم چې تاسو خپلې ذمه داري وپېژنئ او د هغې د پوره کولو کوشش وکړئ که چېرې تاسو دا ذمه داري پوره کولې نه شئ او تاسو د خدائے د ټول مخلوق سره محبت او همدردي او د هغوي خدمت کولې نه شئ نو ښه به دا وي چې خپل نوم په دې خدائي فوځ يعنې خدائي خدمتگاري کښې ونه ليکئ او که چا ليکلے دے او په دې اصولو چلېدے نه شي نو پکار ده چې هغوي خپل ځان جدا کړي.

ډېر خدائي خدمتگار دي چې هغوي په تحريک کښې شامل خو دي مگر خپل اصول په ښه شان نه پېژني او په يوه معمولي خبره لغزش خوري لکه ماته يوه واقعه ياده ده چې څه موده کېږي زه د

هم د قوم خدمت ته ملا وتړله، منظمې شوې، مگر مونږ پښتانه يو چې لا هغسې پښه په پښه ناست يو. تقدير ته مو ځان حواله کړے دے نو ولې دې مونږ هم دخپل قوم تنظيم ونه کړو؟ اخر مونږ هم هلته يو ځائے شو، په دې خبره مو بحث وکړو او فېصله مو وکړه چې مونږ له د خدائي خدمتگاري تحريک ته د ترقۍ دپاره ملا تړل پکار دي چې د هغې نه خپل ملک او قوم ته فائده ورسوو. لنډه دا چې څه

وخت مونږ واپس شونو د خدائي خدمتگاري د ورورولۍ خورولو کوشش مو شروع کړو. په هره علاقه، هره ضلع کښې مو

پښتانه ځلمي رابېدار کړل او پوهه مو کړل چې اخر مونږ هم يو قوم يو، په مونږ کښې هم ځلمي شته، مونږ ته هم د دنيا د خلقو سره اوږه په اوږه تلل پکار دي، د هغې وخت نه زمونږ د عزيزداري او ورورولۍ دا تحريک شروع شوے دے او د دې تحريک نه چې په ملک کښې څه بېداري پېدا شوې ده او د هغې نه څه لږه گټه په لاس راغلې ده، هغه ستاسو نه پته نه ده. د پښتون اصلاح په بله هيڅ طريقه کېدې نه شي. صرف دا يو تحريک دے چې د پښتنو د سياسي، اخلاقي، روحاني ترقۍ سبب کېدے شي. اوس زه تاسو په دې خبره پوهول غواړم چې زمونږ نوم خدائي خدمتگار دے او مونږ ځان ته د خدائے پاک خدمتگار وايو. څه وخت چې مونږ

ته ووي چي خدائي خدمتگار چي د خدائے د مخلوق خدمت شرم گني د خود غرضو خلقو په خبرو پسې، ځي هغه خدائي خدمتگار نه شي پاتي کېدې، بلکې داسې خلق تمام تحريک ته نقصان رسوي. بس نن هم دغه خبرې دي چې ما تاسو ته وکړې، امېد دې چې سبا به زه تاسو ته د خدائي خدمتگاري، ذمه واري وبنيم. امېد دې چې تاسو به په دې خبرو ډېر غور وکړئ.

يوه ضروري خبره - ټولو خدائي خدمتگارانو وروڼو ته به معلومه وي چې د څو ورځو نه د خدائي خدمتگارو او د کانگريس لارې جدا شوې، کانگريس د يو تازه تجويز په بنا سره د تشدد لار خوښه کړه او زموږ د خدائي خدمتگارو هم هغه زړه د عدم تشدد لار ده. په دې وجه ما اول د ورکنگ کمېټې نه او بيا د آل انډيا کانگريس کمېټې نه

استعفي ورکړه. اوس ټول خدائي خدمتگار او د جرگو ممبران دې په دې مسئله ښه غور وکړي که د چا د کانگريس د موجوده پاليسۍ سره اتفاق وي يعنې د تشدد لار ئې خوښه وي او د قوم فائده په دې کېنې گني نو بېشکه د کانگريس کار دې کوي او که څوک د دې سره متفق نه وي يعنې په عدم تشدد ئې عقیده وي او د قوم فائده په دې کېنې گني نو هغه دې صرف خدائي خدمتگار پاتي شي او د کانگريس د ممبرۍ نه دې استعفي ورکړي.

کانگريس د ورکنگ کمېټې په يو اجلاس کېنې د شاملېدو دپاره ډيلي ته تللې وم هلته په يوه موقعه يو هندو و چې ماسره په جبلخانه کېنې پاتي شوې و هغه اوبه څښل غوښتل، مگر د اوبو لوبښه نه و نو ما ورته د خپلې لوتې نه اوبه ورکولې، څه وخت چې هغه اوبو ته لپه نيولې وه او ما اوبه وراچولې نو په دغه وخت کېنې چرته يو فوټوگرافر زموږ تصوير

واخستو او هغه تصوير "تريبون" اخبار شائع کړو نو هغه خلقو د چا چې د ملک او قوم سره څه همدردي خو نه وي ولي که د اعتراض دپاره څه موقعه په لاس ورځي نو ايله نه کوي، د دې نه يوه لويه قصه جوړه کړه. خدائي خدمتگارو ته به ئې وئيل چې گوره دا ستاسو د پښتنو مشر دې، چې يو هندو ته اوبه ورکوي، د هغوي نه خوڅه گيله نه ده پکار. مگر عجيبه راته دا ښکاره شوه چې

بعضې خدائي خدمتگارانو هم دا خبره محسوسه کړه او زما دا کار ورته ښه نه ښکارېدو، نو ما ډېر افسوس وکړو چې يو خدائي خدمتگار داسې کار څنگه ښه نه گني. سره د دې چې هغه وعده کوي چې زه به د خدائے د تمام مخلوق خدمت کوم، اوبه ورکول خو هډو څه خبره نه ده. زه واييم چې که موقعه پېښه شوه نو د يو محتاج او رنځور بول غاټ غورځول هم زموږ فرض دي. که هغه هندو وي، که سکھ وي او که بل څوک وي، ولي چې ما خو تاسو

مگر ياد لري چي زمونڙ او د کانگريس مقصد
يو دے يعنې د ملڪ ازادول او د ملڪ نه غريبي
لري كول.

ستاسو ورور عبدالغفار

(لس ورځنۍ "پښتون" 11 اگست 1940، جلد 6، نمبر 22)